

аліментів. Це і покращення роботи державної виконавчої служби, яка безпосередньо веде роботу з боржниками.

Список використаних джерел

1. Нечаева А.М. Брак, семья, закон. – М.: Наука, 1984. – С. 76.
2. Пудовочкин Ю.Е. Ответственность за преступления против несовершеннолетних по российскому уголовному праву. – СПб.: Юридический центр Пресс, 2002. – С. 14.
3. Чистяков О.И. Российское законодательство X-XX веков в 9 томах. Т.1. – М.: Юрид. лит., 1984. – С. 168-170, 190.
4. Тихомиров М.Н., Епифанов П.П. Соборное уложение 1649 года. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1961. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.hist.msu.ru/ER/Text/1649.htm>.
5. Тихомиров М.Н., Епифанов П.П. Соборное уложение 1649 года. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1961. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.hist.msu.ru/ER/Text/1649.htm>.
6. Цатурова М.К. Русское семейное право XVI-XVIII вв. – М.: Юрид. лит., 1991. – С. 46-53.
7. Гришин И.П. Право на алименты. – М.: Юрид. лит., 1988. – С. 5-19.
8. Конституція України. – К.: ФОП Степенко І.І., 2013. – С. 14.

Соколовський В.Л., здобувач
кафедри кримінального права НАВС

ДОСЛІДЖЕННЯ ПІДХОДІВ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ГРОМАДСЬКА БЕЗПЕКА»

Зважаючи на те, що громадська безпека дуже часто виступає об'єктом злочинних посягань та протиправних дій у сучасній юридичній літературі можна зустріти різні погляди на розуміння громадської безпеки. Треба зазначити, що обговорення, які ведуться в цій галузі, не дозволяють побачити єдності в поглядах на це питання. Грунтовне дослідження суті і

значення громадської безпеки як об'єкта злочину вимагає вивчення різноманітних підходів до вказаного поняття.

Ряд авторів справедливо відмічають, що громадська безпека в широкому розумінні є складним структурним явищем, що охоплює різнобічні суспільні відносини. В широкому і вузькому розумінні громадська безпека розглядалась в юридичній літературі і раніше, зокрема, в роботах В.В. Серьогіна, А.П. Ключніченко, Л.Л. Попова та інших. Її основу становлять різні соціальні норми: правові, моральні, правила співжиття, звичаї. Громадська безпека є важливою основою існування суспільства і в той же час наслідком тих процесів, що відбуваються в суспільстві. Вивчення і розуміння діалектичного взаємозв'язку між факторами суспільного життя та ступенем їх впорядкованості – необхідна умова визначення такого феномена, як громадська безпека.

Перед усім, поняття «безпека» у Великому тлумачному словнику сучасної української мови трактується як: «стан, коли кому -, чому-небудь ніщо не загрожує». Таке визначення вказує на загальність та багатогранність цього поняття.

Поняття громадська безпека є більш вузьким та являє собою систему зв'язків і відносин, що складаються відповідно до техніко-юридичних норм, при використанні об'єктів, що представляють підвищену небезпеку для життя і здоров'я людей, майна державних і громадських організацій і громадян при настанні особливих умов у зв'язку зі стихійними лихами або іншими надзвичайними обставинами» - вважають А.В. Серьогін та Л.Л. Попов.

Інший дослідник О.І. Гракович відзначає, що «у цілому під змістом громадської безпеки прийнято розуміти урегульовану систему суспільних відносин, які забезпечують запобігання негативних проявів стихійних сил природи (повеней, землетрусів, епідемій, пожеж і т.д.), а також джерел підвищеної небезпеки». Ф.С. Разарйонов та А.С. Прудніков наголошують, що «під громадською безпекою (у даному випадку на транспорті) розуміється система відносин, що виникають у процесі користування транспортними засобами (у сфері пасажирських і вантажних перевезень) на основі правових і організаційно-

технічних норм (правил) з метою недопущення, попередження і припинення шкідливих наслідків при їхньому недотриманні».

Розглядаючи громадську безпеку, Л.М. Розін визначає її як “систему суспільних відносин, що формуються згідно з правовими нормами, з використанням об’єктів, які становлять підвищену небезпеку для суспільства при настанні особливих умов, в зв’язку з стихійними лихами або іншими особливими умовами”.

Інший підхід пропонує В.М. Безденежних, який під громадською безпекою розуміє систему відносин, які виникають при належному дотриманні техніко-юридичних норм, встановлених державою з метою охорони життя і здоров’я людей, майна від можливих негативних впливів джерел підвищеної небезпеки і стихійних сил природи. Існують і інші погляди науковців на трактування поняття громадська безпека. Серед різноманітних трактувань громадської безпеки можна виділити визначення, запропоноване А.В. Серьогіним, який під громадською безпекою розуміє систему суспільних відносин, пов’язаних з попередженням і ліквідацією шкідливих для життя і здоров’я людей наслідків, викликаних небезпечними для оточуючих поведінки людей або діями стихійних сил природи.

Вивчення наукових підходів дозволив поділити існуючі поняття громадської безпеки на дві групи.

В першій групі громадська безпека – це стан захищеності громадянського суспільства, що характеризується відсутністю небезпеки для життя та здоров'я людей, для їх спокою та майнових прав, для нормальної діяльності підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності, для цілісності й збереження матеріальних цінностей. В іншій групі громадська безпека визначається як – система суспільних відносин, що формуються згідно з правовими нормами, з використанням об’єктів, які становлять підвищену небезпеку для суспільства при настанні особливих умов, в зв’язку з стихійними лихами або іншими особливими умовами.